

DOGONIONY (1) *part praet pass pf*

N sg m dogoni(o)ny.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Dościgniony, dopędzony, schwytany: y potym gdy chciał [carz Zawolski] vciec/ zá Kijowem dogoniony/ á w Kownie pod ftrażą aż do śmierci był chowan od Litwy *StryjKron* 617.

Cf **DOGONIĆ**

BZ